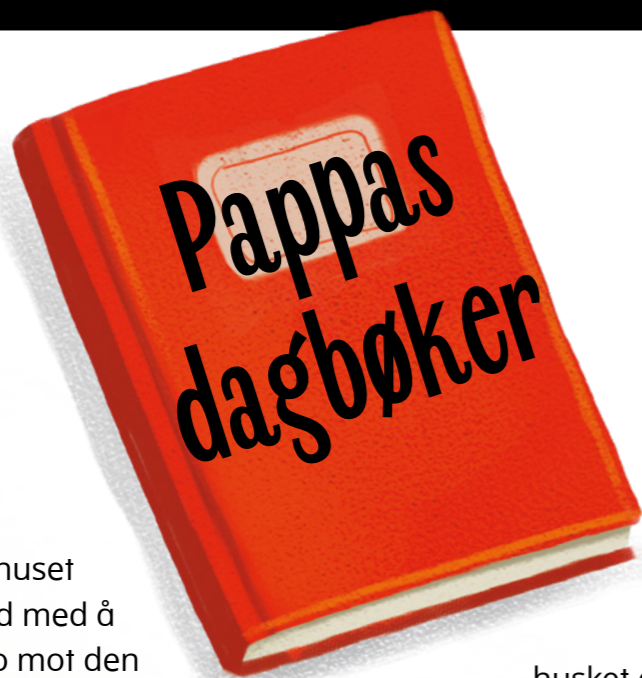

Av Richard M. Romney
Kirkens tidsskrifter
(Basert på en sann historie)

Allan satt på en benk utenfor huset sitt. Solen var i ferd med å gå ned. Palmer sto mot den rosa og oransje himmelen.

Han bladde om i boken han leste. Den hadde ingen bilder. Men Allan hadde ikke noe imot det. Han elsket å lese denne boken!

Øynene hans skummet over pappas pene skrift. Han husket denne delen! Den fikk ham alltid til å le.

Akkurat da kom pappa ut. "Hva er det som er så morsomt?"

"Jeg leser en av bøkene dine." Allan gliste. "Jeg liker det med kokosnøtten."

"Å, du mener dagbøkene mine."

Pappa satte seg ved siden av Allan.

"De forteller historien om livet mitt.

Men de handler ikke bare om meg.

Du er også med i dem. Og det er mamma og brødrene og søstrene

dine også."

dine også."

"Som Nephi!" sa Allan. "Han skrev historier om livet sitt, og han skrev også om familien sin."

"Akkurat!" sa pappa.

"Jeg liker best det som står om deg", sa Allan. "Som da du var misjonær her på Tahiti."

"Jeg liker best historiene om deg", sa pappa. "Visste du at vi kalte deg opp etter eldste Bednars mellomnavn?"

"Det har du aldri fortalt meg! Jeg gleder meg sånn til å lese den delen."

Pappa smilte. Det er mange historier i dagbøkene mine. Jeg har skrevet i dagbøker siden jeg var åtte."

"Siden du var åtte?" spurte Allan. "Det er veldig, veldig lenge."

Pappa lo. "Jeg er ikke så gammel."

Allan tenkte seg om en stund. "Jeg blir snart åtte", sa han. "Kan jeg få en dagbok til bursdagen min?"

"Selvfølgelig!" sa pappa.

"Da kan jeg skrive historiene mine slik at barna mine en dag kan lese dem."

"Det høres ut som en god familietradisjon!" sa pappa. ●

Denne historien fant sted på Tahiti.

Tenk på en historie du alltid ønsker å huske. Skriv så om den eller lag en tegning av den i en notisbok eller dagbok.

